

Sag anlagt den 13 februar 2002 af S.A. Global Electronic Finance Management mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-29/02)

(2002/C 118/43)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13 februar 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af S.A. Global Electronic Finance Management ved advokaterne Matthias E. Storme og Ann Gobien, advokatfirmaet Keuleneer, Storme, Vanneste, Van Varenbergh, Verhelst, Bruxelles (Belgien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren modværdien af 40 693 ECU i euro.
- Det fastslås, at Kommissionens forsøg på at kræve 273 516 ECU tilbage fra sagsøgeren er ubegrundet, hvorfor Kommissionen tilpligtes at udstede en »kreditnota« på 273 516 ECU.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Under den foreliggende sag, som er anlagt i medfør af en voldgiftsklausul i henhold til EF-traktatens artikel 238 (tidligere artikel 181), påstås Kommissionen tilpligtet for Det Europæiske Fællesskab at betale sagsøgeren et beløb på 40 693 ECU med henblik på gennemførelsen af en kontrakt, der er indgået inden for rammerne af ESPRIT-programmet, og som har til formål at fremme udviklingen af den finansielle infrastruktur samt de systemer og transaktionsmekanismer, som er nødvendige for at fremme den elektroniske handel inden for Den Europæiske Union. Belgisk ret finder anvendelse i sagen.

Til støtte for sine påstande anfører sagsøgeren følgende:

- Sagsøgeren udførte sine opgaver i henhold til kontrakten korrekt, således som Kommissionen gentagne gange har fastslået under fasen for projektets udførelse, og som det bekræftes af den sidste revisionsrapport. Det regnskabsbeløb, som sagsøgeren krævede betalt af Kommissionen, var begrundet og veldokumenteret. Kommissionen har derfor ikke noget grundlag for at kræve dette beløb tilbagebetalt.

- Der er ikke noget bevis for, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig betaling.
- Kommissionen gav først meddelelse om, at den havde ændret opfattelse vedrørende accepten af udgifterne til projektet, seks måneder efter projektets færdiggørelse og tre måneder efter den endelige revisionsrapport. Herved forsømte Kommissionen at fremsætte sine indsigelser inden en rimelig frist.
- Kommissionen har tilsidesat de generelle principper om beskyttelse af den berettigede forventning, om retten til retfærdig rettergang og om opfyldelsen af kontrakter »i god tro«.

Sag anlagt den 22 februar 2002 af Ricosmos BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-53/02)

(2002/C 118/44)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22 februar 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ricosmos BV, Delfzijl (Nederlandene), ved advokaten Martijn Hendrik Fleers, Michel Chatelin og Pierre Metzler, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionens beslutning K (2001) 3663 end. udg. af 16 november 2001 i sagen REM 09/00 annulleres.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er indehaver af forskellige toldtilladelser, hvorved selskabet kan gennemføre fællesskabsforsendelser. Således gennemførte sagsøgeren forskellige transporter af cigaretter efter proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse til Tjekkiet. Ved nogle af disse transporter fra 1994 fremgik det senere, at der var udøvet svig af tredjemænd.

I 1997 fremsatte sagsøgeren anmodning om fritagelse for importafgifter over for de nederlandske toldmyndigheder i henhold til artikel 239 i forordning nr. 2913/92⁽¹⁾, da sagsøgeren selv ikke havde medvirket til svigen og desuden havde truffet alle mulige forholdsregler for at forhindre svig. Ifølge sagsøgeren kunne der derfor heller ikke tilregnes selskabet urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed ved disse transporter. De nederlandske myndigheder forelagde Kommissionen denne ansøgning i henhold til artikel 905 i forordning nr. 2454/93⁽²⁾. I den anfægtede beslutning afslår Kommissionen at give toldfritagelse.

Sagsøgeren har for det første påberåbt sig, at artikel 907 i forordning nr. 2454/93 er tilsidesat. Ifølge sagsøgeren blev fristen på ni måneder for at træffe beslutning forlænget med urette tre gange. Ifølge sagsøgeren blev retten til kontradiktion desuden tilsidesat. Sagsøgeren har anført, at selskabet ikke blev underrettet om procedurens forløb, navnlig Kommissionens spørgsmål til de nederlandske myndigheder. Desuden fik sagsøgeren oprindeligt heller ikke adgang til samtlige sagsakter, før selskabet fremsatte sine bemærkninger. Kommissionen medregnede imidlertid den tid, som medgik hertil, som fristforlængelse. Ifølge sagsøgeren kunne fristen for at træffe beslutning imidlertid ikke forlænges, så længe sagsøgeren ikke havde kendskab til de stillede spørgsmål og ikke havde fuld adgang til sagens akter.

Sagsøgeren har desuden påberåbt sig tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet. Sagsøgeren har anført, at selskabet på grundlag af artikel 907 i forordning nr. 2454/93 måtte antage, at der efter ni måneder var truffet en beslutning til sagsøgerens fordel, da sagsøgeren ikke havde kendskab til en eventuel forlængelse af den i denne artikel fastsatte frist.

Sagsøgeren har endvidere bestridt Kommissionens beslutning, i det omfang den går ud på, at sagsøgeren åbenbart har udvist forsømmelighed. Sagsøgeren har anført, at selskabet ikke selv har tilsidesat nogen retsregel og også handlet i overensstemmelse med fast praksis og international handelsskik. Der er ifølge sagsøgeren heller ikke nogen årsagsforbindelse mellem sagsøgerens adfærd og den begåede svig.

Sagsøgeren har endelig påberåbt sig tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Sagsøgeren har anført, at den pålagte afgift under alle omstændigheder står i misforhold til eventuelle forsømmeligheder fra sagsøgerens side.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

Sag anlagt den 12 marts 2002 af Organización de Productores de Túnidos Congelados mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-69/02)

(2002/C 118/45)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12 marts 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Organización de Productores de Túnidos Congelados, Bermeo (Vizcaya, Spanien), ved letrados en ejercicio Ramón García-Gallardo Gil-Fournier og Javier Guillém Carrau.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling
- Den retsakt, sagen vedrører, og hvorved Kommissionen har nedsat de mængder, for hvilke der kan ydes udligningsgodtgørelse til sagsøgeren (OPTUC), dvs. artikel 2, stk. 2, og i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2496/2001 af 19 december 2001 om ydelse af udligningsgodtgørelse til producentorganisationerne for tunfisk leveret til forarbejdningsindustrien i perioden 1. januar-31 marts 2001⁽¹⁾, annulleres.
- Retten træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at Kommissionen opfylder sine forpligtelser i medfør af artikel 233 EF og foretager en ny undersøgelse af forholdene i den konkrete sag.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale alle sagsøgerens sagsomkostninger.